

Л
А
С
І
З
Е
К

2011 Березень #4(9)

У жітві:

Етюдне:

с.3«Лицарі одного дня»

Згадуючи :

с.4 День Св. Валентина. Пам'яті:

Який він?

Літо попереду?:

с.5 Згадки про і для літа

Актуальне:

с.7Що подарувати на 8

Березня?

А ще було Різдво:

с.8Думати – не
боляче... Вірити – не
важко...

Драма:

с.9 Романтика Італії або
Листи до Джульєтти

Книгарні:

с.10 А чи все є у «Є» ?

Короткі нариси:

с.14«Іронія долі або
з легким снігом»

Пам'яті:

с.11«Рукописи не
горять , журналісти
не помирають »

Особистість номеру:

с.12«Вчора була
Весна, але сьогодні я
люблю осінь»

Та багато іншого...

Березень #4(9)**Березневі замальовки****« Лицарі одного дня »**

► Ц и т а т а
номеру : “Все
в руках
чоловіка, а
чоловік в
руках жінки”

“Все в руках

Всім чітко і ясно відомо якими критеріями оперують і як виглядають супергерої. Супермена можна розпізнати за приватизованою синьо-червоною гамою костюма , Бетман більш консервативний ,він у чорному , Хенкок любить секонд-хенд, всі вони літають , всі надміру сильні і навіть трохи симпатичні . Всі вони заслуговують на любов, кохання і прихильність жінок своїми вчинками. А як щодо супер , або краще додаймо приставку, справжніх ,чоловіків ? Якими критеріями оперують вони ? І якими вчинками вони заслужили на ,хоча б повагу ?

Дивлячись на теперішніх чоловіків , так і хочеться сказати «твій день 8-ме березня». Щоб хоча б в цей день вони проявили себе як справжні чоловіки , а не як середньостатистичні українські хлопи . У них стандартний джентльменський набір : замість парасольки – пульт від телевізора , замість білої карети – диван , замість квітів вручають обраницям вінник , а замість компліментів -«Що сьогодні на обід?» і то таким тоном ніби вони пупець всесвіту. А ще замість того, щоб класти руку на пістолет для потенційних дуелей , вони заклада-

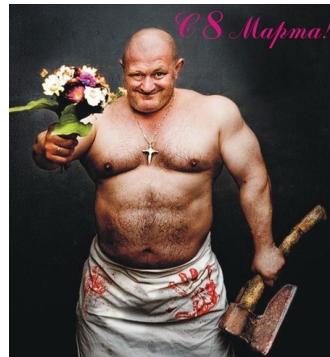
ють її за пояс...

I от , день реінкарнації:

Модернове 8-ме березня для чоловіків – це така собі анти попелюшка.

Рівно опівночі вони перетворються з лежачих амеб на трудолюбивих , ховають свої пивні животи до кишень , прасують фрак , одягають фартух , готовують , прибирають , миють , а ще проявляють бездонну щедрість, дістаяючи заощадження, які мали б дістатись їхнім коханкам – автівкам , і замість «нових туфельок» для чотирьохногої, вони купують квіти , парфуми , дарують путівки , носять на руках ту єдину, яка їм колись сказала «ТАК»(не подумала) .

Є звісно практичні чоловіки , які дарують нові каструлі . І дружина задоволена і чоловік сподівається на ситість. І все це заради того , щоб 9-го березня знову перетворитись на середньостатистичного мужичка , який кожного вечора приходить додому «дуже» втомлений ,бо цілий день сидів у офісному кріслі , кричить на дружину , бо шеф кричить на нього , а він же мужик , в нього ж лібідо, нехай йому грець.

Так от , цього 8-го березня хочеться побажати не жінкам, а чоловікам. (але для жінок)

Чоловіки по-природі забудькуваті, вони забувають за річниці весілля , дні народження тещі, то чому б не забути , що восьме березня лише раз в році , а пам'ятати про нього кожного дня ?!

Станьте, будьте та залишайтесь лицарями !:)

Святослав Черній СО-21

День Св. Валентина. Який він?

Як зявилася традиція святкувати день Святого Валентина, не відомо до тепер. Існують різні легенди, одна з них про християнського проповідника Валентина, якого засудили до страти. Сидячи під вартою, Валентин закохався у спілу дівчину, дочку в'язничного наглядача. Користуючись своїми медичними знаннями, він зцілив її від сліпоти.

За іншою версією, спіла дочка тюремника сама закохалася у Валентина. Священик, не міг відповісти на її почуття, але в ніч перед стратою (ніч проти 14 лютого) прислав їй зворушливий лист, який підписав «Твій Валентин».

Ще одна версія про священника Валентина, що проповідував стародавньому Римі. (також займався медициною). Не зважаючи на заборону царя Клавдія II Готського (ІІІ ст. від Р. Х.), він таємно вінчав закоханих. За це його стратили, саме 14 лютого.

Зараз цей день вважають днем всіх закоханих. Прийнято надсилати зворушливі листівки своїм коханим не підписуючи від кого вони. Але не всі знають, що ж таке кохання насправді.

«Хтось каже кохання це річка...хтось, що кохання це звичайна дурненька пісня...хтось, що кохання наєколо нас...воно відносить нас туди, де наше місце...хтось каже,

що кохання сміється голосніше за дощ...та що таке кохання не знає ніхто»

Чотирнадцятого лютого, об 17:00 ми спробували відповісти на це питання. У ТІСІТі відбувся святковий концерт, що відзначився не великою кількістю закоханих (або ж хлопців). Можливо хтось зустрів свою половинку саме у цей день, на нашому святі.

Відбулися конкурси, лунали пісні (а вони супроводжують нас усе життя), поезії та цікаві історії. Родзинкою вечору стає майсер- клас від Марини Володомирівни, яка підготувала конкурс-підготовку до сімейного життя. =) Загалом свято пройшло весело, цікаво та романтично. Опісля звісно ж відбулися танці.

Багато людей вважають, що день Святого Валентина, свято виключно для закоханих. Я думаю, що це свято для тих хто любить, не важливо що чи кого. Любов вона така різна, а назва одна. Не забудьте привітати цього дня й своїх друзів, знайомих, одногрупників, можли серед них є людина, що чекає на це. З днем Святого Валентина!

«Ми дивимося кінофільми, тому що хочемо повірити у казку... поцілунок, що розбудив сплячу королеву... принцеса, що відставяле у бік всі свої прикрас, щоб самій досягнути чо-

гось... закохані, що розійшлися знову сходяться... та життя не казка... і щасливий кінець приходить рідко.. у житті молода королева стає тираном... і починає війну... ось чому нам потрібні кінофільми... вони нагадують нам - що кохання поборить усе і приходить воно, коли ми його не очікуємо... що інколи навіть казка стає реальністю.»

От так :)

«Є пісні від яких хочеться танцювати, пісні, від яких хочеться співати, та найкращі ті пісні, що повертають нас у дороге минуле і знову розбивають нам серце»

Підготувала ст. групи СР-11

Бендо Наталія

Використані цитати із телесеріалу «Пліткарка»

А що є кохання ?

Кохання – це найщасливіша мить життя

Кохання – найгарніші почуття

Кохання – це злети і падіння в житті

Кохання – це біль у серці й радість у душі

Кохання – це коли тільки ти і я

Кохання – це те для чого ти живеш впродовж життя

Кохання – це троянда із шипами

Кохання – це вірш із нескінченними рядками

Кохання – це слізи і розплuka

Кохання – це все ж таки прикольна штука

Галина Свергун СО-21

Згадки про і для літа :)

Про Грецію, і про досвід отриманий там , я не писала жодного разу. Інколи не було часу, інколи бажання. І от зараз, я б хотіла розповісти Вам про ті сліди, які залишила в моєму світі ця подорож.

Саме тепер, коли емоції трішечки вляглися, а залишились приємні спогади, вірні другі, які пройшли зі мною все від початку і до кінця, не-скінченні мегабайти фотографій... Я хочу розповісти, як це воно насправді - побувати там)))

Отже почалося все з невеличкого оголошення роздрукованого в форматі А4, вивішеного на рідній кафедрі. Змісту не пам'ятаю. Єдине, що видала моя уява – це пісок, який ніжно розсипається під ногами, незвичайного кольору море, пальми, і красіві молоді люди поруч)). І це відчуття – ХОЧУ ТУДИ. Так інколи хочеться морозива о другій годині ночі, хочеться шумної компанії друзів, або навпаки – самотності:).

Перший час після отримання інформації можна охарактеризувати одним словом – ясно, що нічого не ясно. Туманні перспективи поїздки, і відсутність розуміння – а воно мені для чого??? Кожний відповідь на це питання шукав сам. Додатковий заробіток??? :)можливо, але не він був переважаючим фактором. – Вдосконалення англійської мови? Можливо. Але на той час, ми ще не знали, чи зможемо кудись поїхати із нашим рівнем.)))))

Отже, довірившись Дарії Ярославівні Бакушевич (старший викладач TICIT, і керівник поїздки), ми почали робити те, що вона нам казала – принесіть те, підпишіть тут, від скануйте, сфотографуйте, заповніть. І от настав той момент, коли вся бюрократія залишилась позаду, і наступив найприємніший момент – отримання паспортів із візами і підписання договору. Останні хвилини роздумів. А можливо все таки не варто??? Але компанія зібралась велика. Просто супер. Однозначно їдемо. І тут всі почали жити однією думкою – ХОЧУ В ГРЕЦІЮ.

Прийшло розуміння того, що назад дороги немає (а я ж мала бути старшою дружкою на весіллі :)))). Три місяці літа уже розписані. Чорне море не приносить уже того задоволення, а тут – можливість безкоштовно (окупивши витрати), подивитися на цікаву країну. Та все ж. Зібралися, відсвяткували, і пішли пакувати валізи.

Дискусії з батьками набували уже не тимчасового характеру:

ти нічого не забула???? Гроші, телефон?

Мама, я все взяла.

Салфетки, таблетки, бутерброди???

Бабусю, не хвилюйся.

Телефони посольства, теплий світер поклала???

Ну все. Поїхала.

Збір був о 5 ранку під інститутом. Спати явно ніхто не лягав(((. Ну от – всіх перецілававши по десять разів, щасливі, усміхнені, на позитивні хвилі ми сіли в бус, який мав нас домчати у міжнародний аеропорт ім. Фредеріка Шопена, що у Варшаві. Переїзд виявився «смачним». Усі були захоплені одним – поїданням тих смаколиків, які були приготовані в дорогу мамою – бабусею-сестрою-або ж власними ручками. Нарешті реєстрацію нашого рейсу оголосили, всі пройшли реєстрацію і я сіла в крісло. У весь цей час, я уже подумки на острів. Але відчуття перельоту немає. У все повірити можна тільки тоді, коли побачиш пальми, і відчуєш морський присmak на губах((.

ОСТРІВ РОДОС

Літак приземлився. Пасажири зааплюдували, і почали діставати свій підручний багаж, попутно позіхаючи. На годиннику - пів третьої ночі. Тут уже немає російської і української мови. Таблички на англійській «Entry», «Information», «Air Train». Скільки людей, і всі чомусь знають куди іти.))) Перші кроки на ногах, які затекли під час перельоту, шум у вухах ще не припинився, і руки, яких не відчуваєш після того як три години стискала поручні крісла.(((перші вдихи і види-

хи грецького повітря, в цей остров ти

А Ви ,хочете до Греції ?

починаєш закохуватися з перших секунд знайомства.

Ага. Важливий аспект, на який потрібно звернути увагу – її Величність Акліматизація. Розпочалася вона трішки пізніше, ніж мала – коли ми повернулись додому, на Україну. А в перші дні звичайно ми були в стані постійного стресу – організація проживання, знайомство із менеджером готелю – Косташем Конаррісом, похід на ЕГЕЙСЬКЕ море.

І ось він настав – повноцінний день там. Без ГМО, тобто без добавок. З посмішкою. Як стандартом на наступні усі мої ранки. Менеджер нашого готелю запропонував нам декілька днів звінкнути до острова. І тут розпочалося – прогулянки по Новому Місту, по Старому, парки, сувенірні крамнички, неймовірних архітектурних форм готелі, лотки із фруктами, справжній Макдональдс і улюблений молочний шейк, пальми і мандаринові дерева на вулицях, бананова трава просто під твоїм балконом, море синє або зелене, оливкові сади, гори Греції , і Турції які видніються за отим морем, кав'ярні просто на березі моря, звісно ж Bar Street, яхти, шикарні машини і просто неперевершene одне із Семи Чудес Світу – Колос Родоський...

Ну а далі все стало якось на свої місця – ми знайшли нових друзів із різних країн – Україна, Росія, Польща, Чехія, Вірменія, Китай, Албанія, Німеччина, Ізраїль, Молдова, Грузія .Робота, відпочинок, вечірки, ШО-

Żaczek Березень #4(9)

ПІНГ, аквапарк...(хоча щоб описати поїздку у це чудо потрібно ще як мінімум сторінок 15))) Шкіра уже пробачила перші дні проведені на морі, на сонці 45 градусів за Цельсієм...)))

Робочі дні стали якось швидко пролітати. Навіть дуже. Розпочалися яксь незаплановані вихідні, позапланові ситуації. Вільного часу катастрофично не вистачає. Вільного простору в кімнаті також... Тумбочка від квітків на концерти, чеків із магазинчиків, шафа – від пакетів з одягом, взуттям, косметикою, біжутерією, подарунками рідним . Останній місяць пролетів у режимі Нон-Стоп.

- Вечірки? Які вечірки? Завтра ж о 7.30 на роботу)))
- Сукня і туфлі??? І курточка??? Та яка курточка, я і так уже купила другу сумку..

А закінчилось все банальним киданням євро центів в море, в басейни, в фонтани, (надіюсь я колись повернусь за отим всім своїм добром), неспинними слізами і просто депресією... Сльози при прощенні із колективом який став родиною, із менеджером, який замінив маму –тата - бабцю, слізози при прощенні з друзями, слізози в літаку, аеропорту, і в машині на шляху додому. Зустрічали дорогих гостей усім деканатом, ректоратом, і студентською частиною населення рідного ТІСІТу. Організм не хоче приймати зміну температури у коливаннях 30 Цельсіїв...

На тиждень я впадаю у стан ейфорії – червоний борщ, вареники, і інші страви які так приготувати може тільки мама. Подарунки, зустрічі, привітання (виявляється я все ж таки пропустила два весілля) J)). І кішка яка мене абсолютно не сприймає)))

На моєму ноуті стоїть фотографія, де я, така щаслива знаходжуся у зовсім іншому світі. Після цього ще довго не проходить відчуття задоволення і внутрішньої гармонії, за спину непомітно вирости маленькі крила, які носять мене над землею. Я посміхаюсь коли на каналі М1 запускають кліп Міті Фоміна «Все буде хорошо», адже він знімався перед моїми очи-

ма, і на тій яхті де ходила я, і на тому ж пляжі, де було стільки цікавого.... Це мое кіно. І я у ньому головна героїня. І навіть якщо його не запустять у масовий продаж, а я не отримаю Оскара, все одно я буду щасливою...Адже в цьому вся магія....

А її дія продовжуватиметься ще довго після того як шасі Бойнга торкнулися посадкової смуги Варшавського аеропорту

Наталя Путіліна МЕ-41

Шукаєте щастя ?

Чи що подарувати на 8 Березня?

Так, мабуть, ніщо так не роз'єднє жіночок, як загальна кухня, але ніщо так їх не об'єднує, як Міжнародний жіночий день. А як тісно об'єднує наших чоловіків відчуття ліктя в черзі за подарунками і квітами до цього свята!

Що вже гріха таїти - не всі країни колишнього СРСР відразу визнали Міжнародний Жіночий день як національне свято. Наприклад, після оголошення незалежності Вірменії, в 1991-му році, нова влада порахувала, що потрібно нещадно порвати зі своїм минулим, і чомусь обернула свій гнів на нешкідливе 8 Березня. На цю «спадщину комуністичного режиму» було накладено вето, і натомість з'явилося 7 квітня, офіційно оголошене в республіці «жіночим днем», а саме - День материнства і краси. Проте традиції за день не рушаться і так же за день не з'являються, і навіть тоді заховані під пальто проліски і негласне святкування 8 Березня у Вірменії таки було.

Зрозумівші, нарешті, що психологія і багаторічні звички людей корекції не піддаються, і щоб краще відрізниťся в інших сферах, Міжнародний жіночий день знов внесли до календаря святових дат і навіть оголосили вихідним днем. В результаті виграла слабка стать: мимоволі у вірменських жіночок утворився «жіночий місячник» з 8 Березня до 7 Квітня.

А ось естонський парламент залишився глухий до прохань відродити Жіночий день, бо з початку 90-х років 8 Березня не є там державним святом. У Греції чомусь теж не прийнято поздоровляти жіночок з цим днем і дарувати їм квіти - швидше, ця дата вважається днем боротьби жіночок за рівноправ'я в суспільстві. За свої права, але вже на особисте життя, 8 Березня відчайдушно борються і індонезійки. За поцілунки в суспільному місці, виявляється, там можна потрапити за грati - і право цілуватися на лавці, як, втім, і носити джинси, жінки Індонезії мають намір відвоювати.

У Італії Міжнародний жіночий день сприйняли буквально: чоловікам на святі 8 Березня робити нічого. Розкріпачені італійки хіба що дозволяють своїм бой-френдам і чоловікам довезти їх до місця проведення «дівич-вечора», а потім забрати назад. Але де справжня веселість, так це в Камеруні. Одного разу 8 Березня там провели загальнонаціональний конкурс «Міс важка тітка», в якому брали участь дівчата вагою не менше 80 кілограмів. Критерії відбору були такі: перевірявся загальний рівень дівчат і їх експресивність. Перемогла пані вагою 117 кілограмів - мабуть, не дивлячись на свої кілограми, експресії їй було не позичати.

Отже, не дивлячись на всі історичні перипетії, 8 Березня був і залишається жіночим святом «номер один» в більшості країн. Згідно даним, 90% українців беззастережно визнають Міжнародний жіночий день і збираються його святкувати. Оскільки для чоловіків вибір подарунка - це деколи болісний процес, то зрозуміло, чому майже 45% російських «мачо» продовжує вважати квіти кращим подарунком жінкам на 8 Березня. Відсоток жіночок, охочих отримати квіти, перевищує цю цифру, але це зрозуміло: в глибині душі пані чекають від сильної статі хоч би букетик фіалок, не чекаючи міжнародних свят.

Визначились з подарунком ?

Наступним пунктом в реєстрі затребуваних до 8 Березня подарунків виступають духи, косметика і парфумерія, проте охочих їх подарувати українських чоловіків всього 14%. Це зрозуміло: колір помади або тіней чоловіки нерідко оцінюють лише як «нормально» і «більше це не маж», тому духи їм вибрати не легко. Дехто вирішив подарувати бонбоньерку або торт, вибір яких теж не вимагає пізнань про смаки своїх обраниць, але це подарунок, швидше, «для будинку, для сім'ї», чим особисто для пані.

Увага! Увага! Увага! Благодійна акція

«Книжкова поліця»

- Знайомі з терміном «букросинг?»
- Маєте непотрібні книги, то чому б їх не знайти практичного застосування ?
- Організуємо в інституті художню ,книжкову поліцю,яка тішитиме око та заохочуватиме до читання.
- Зробімо стенд букросингу у TICIT!
- За довідкою та з книга-міприходьте до кабінету «Студради»

Процентне співвідношення жіночок, охочих отримати в подарунок прикраси і коштовності, і чоловіків, що мають намір їх подарувати, практично два до одного. Пані зовсім не проти надіти нове кольє або ланцюжок, але наші чоловіки чомусь сприймають це як знак якогось особливого розташування - або просто фінансово до цього не підготовлені.

Далі, як подарунок до 8 Березня вибирається одяг, білизна, набір посуду або побутова техніка. Відсоток

чоловіків, що вибирають до свята для пані щось з перерахованого, невеликий - всього 3%. Ну, насправді, як би чоловік не був досвідчений відносно смаків своєї половини, підхід у «сильної статі» один: «Вона вибере для себе краще». І якщо духи дорогі, модні, але однозначно «не твої», жінці ще можна буде потім їх передарувати, але що робити з дарованою блузою, яку пані серця ніколи не надіне? Взагалі, аспект одягу є найбільш конфліктним відносно двох сторін. Те, що чоловікові подобалося в період заличення за жінкою, потім нерідко їм же присікається: «Тепер ти це

надягати не будеш!». А що стосується нових побутових приладів - то дружина, звичайно, їм буде завжди рада, навіть якщо як подарунок до 8 Березня вона чекала чогось романтичнішого. А подруга може не зрозуміти цей порив, тим більше, якщо використання пилососа у Вашій квартирі поки не входить в її плани.

Хоча, якщо вже присутні такі роздуми відносно вибору подарунка - чи не краче дати гроші жінці і попросити вибрати для себе те, що вона захоче, як збирається зробити 10% чоловіків?

подарунки жіночій статі буде досить сказати декілька слів. Тому залишається дати одну єдину пораду чоловікам: подаруйте жінці свою увагу - і неважливо, в якій подарунковій формі вона буде піднесена. Єдине: треба уникнути випадку, коли цінність Вашої уваги ідентифікуватиметься тільки відповідно до вартості піднесеного подарунка. Але тут вже слід переглянути власний підхід не до подарунка, а до конкретної жінки, яка зараз поруч.

Але, жінки і чоловіки, погодьтеся: це ж яка проза - давати гроші саме на 8 Березня у варіанті «купі собі, що хочеш»! Для подібного вирішення проблеми більш ніж підходять дні народження, але ніяк не 8 Березня.

Одним словом, стисливість - сестра таланту, але якщо про таке свято, як 8 Березня, можна говорити нескінченно, то про очікувані

**«Підхід у «сильної статі» один:
«Вона вибере для себе краче»»**

Джерело: shkolazhizni.ru

Думати – не боляче... Вірити – не важко...

Що для Вас Різдво? Може час вихідних, набитого пузя і... о так! ПОДАРУНКІВ! Чи можливо все ж, щось більше?! В цей час більшість впадає у приємну атмосферу тепла та затишку, час коли навіть найбільші циніки можуть повірити в Діда Мороза, лишихнє бажання здійснилось. Саме так, це час здійснення бажань і величезних змін, та в одночасній час чогось більшого. Про цей період можна говорити безкінечно і впевнена більшість погодиться з кожним моїм словом, тому варто цю частину пропустити і перейти до тієї, про яку Ви не знаєте.

Як і в більшості інших, у парафії св. Петра і Павла розпочалась підготовка до Різдва. Цей час має назву адвент. Саме тоді наш отець Анатолій (якому власне і належить зараз парафія м. Теребовлі), запропонував, чи вірніше постановив властувати невеличку різдвяну сценку. Відверто кажучи, мені здалося що він собі пожартував і я одразу ж погодилася.

Все здавалось просто. Знайти сценарій, роздати ролі між нечисленним колективом і нарешті взятися до

репетицій. І як недивно, це виявилося весело. А коли ти робиш щось кльове і відчуваєш всю важливість свого завдання, то починаєш жити цим. Отож, розпочалась підготовка і всі не на жарт захопилися ділом. Хтось шукав костюми, хтось спосіб «зіскочити», а деято з радістю вчив слова.

Зазвичай у подібних сценках кожна роль має величезне значення і свою символіку незалежно від того, чи це звичайний пастух, чи сама Діва Марія. Авжеж, хотілося б сказати, що кожен з нас щось взяв від свого персонажа, але коли граєш диявола, то варто краче змовчати.

На відміну від інших, наш сценарій виявився зовсім нестандартним. Перепліталися три здавалося б нічим не поєднані картини: сучасна, традиційна і потойбічна, проте як виявилось, дух Різдва зробив неможливе... звів усе до одного.

«...люди вже давно забули, чим є Різдво насправді, вони пам'ятають лише добре старі обряди і нічого більше. Трохи свят і вихідних ні кому не завадить. Хто зараз думає про сенс чого не будь? Кому це потрібно?... »Р.С. Д.

А починалось усе досить пессимістично... стоїть собі диявол і в натовпі шаленої молоді зловтішається своїм тріумфом, проте радіє недовго, оскільки зрештою приходить добро і розвіює всю радість хвалюка. Це добро, власне той хто останній раз скинув зухвалиого ангела до пекла... ним виявився Михаїл. Не дивлячись на всю свою вдавану поважність, поряд з архангелом, диявол

вол виглядає лише самовпевненим жалюгідним бешкетником.

Сперечаючись за душу одного нещасного хлопця, що свариться зі своєю дівчиною, котра просто запропонувала йому відвідати подібну Різдвяну сценку, обидва доводять одне одному зовсім різні речі, перший розповідає про всю жалюгідність людських істот та їхню нездатність опанувати свої потяги та спілі інстинкти, а інший запевняє і доводить, що Різдвяний час як раз і є періодом, коли кожна людина може довести протилежне і стати на вірний шлях.

Гадаю не важко здогадатися, хто з них переміг і чому. Адже, завжди перемагає те, на чому і тримається світ, і це не лише те банальне добро, про яке ми постійно чуємо всюди і від всіх, перемогло в першу чергу кохання, яке і стало головною причиною навернення хлопця.

Буде трохи смішно, коли я почну говорити про вічну боротьбу між добром і злом, тим паче зважаючи на

Найромантичніша з трагічних і найтрагічніше з романтичних, історія кохання «Ромео та Джульєтта».
Але чи мали вони шанс на щастя?
Чи могли подолати всі перешкоди на своєму шляху? А може від долі нікуди тікати?

«Це ж місто кохання?»

У регіоні Венето, що знаходиться у півночно-західній Італії, розташоване місто кохання, прекрасна Верона.

Місто зі своєю культурою, мальовничістю, історією. Саме у цьому місці зростали Шекспірівські герої. Тут знаходитьсь будинок, що скоріш за все належав відомій веронській родині Монтеколі (Монтецкі), що жили тут у 13ст. Місцева влада оберігає пам'ятку архітектури і старається допомагати розвитку «Будинку Джульєтти» (Casa di Giulietta), він відкритий для місцевих жителів та гостей міста. Кожного року 16 вересня жителі Верони святкують день народження Джульєтти, а у День Святого Валентина вітають та нагороджують тих, чиї листи (до головної героїні) назвали найчутливішими.

Саме у місті Верона створено Клуб Джульєтти (Club di Giulietta).

«-Ви всі Джульєтти?

весь цинізм нашого часу. Про це і так відомо, але варто буде помітити, що на місці того хлопця, знаходиться кожен другий з нашого покоління. Всі ми впевнені у своїй незалежності, чи можливо непридатності до чогось хорошого і світлого, але дуже рідко замислюємося чому саме так. Ми зациклимося на собі не зважаючи на інших, запевняючи їх у своїй незалежності, керуємося сліпими принципами та інколи забуваємо про існування Бога. Та все ж єдине, від чого ми не можемо позбавитися – це любові... саме вона може відкрити очі найбільшим скептиків і егоїстам. Насправді, думати – не боляче і вірити – не важко і єдина причина того, чому ми не віримо і інколи не думаємо – це відсутність кохання.

Вікторія Бенев'ят

(СО-21)

Романтика Італії або Листи до Джульєтти

- *Ми її секретарі»*

Ви колись розчаровувались у коханій людині, а згодом у самому коханні? У вас виникали питання: «Що мені робити?», «Чому це сталося зі мною?», «Я злякалася своїх почуттів і втекла.» Джульєтта... Можливо вона саме той хто вам потрібен. Людина, яка розуміє вас, як ніхто інший. Для вашого щастя потрібно всього один лист, конверт, на якому напишіть «Верона, Джульєтті».

У Вероні існує Клуб Джульєтти, де група людей, які щодня одержують тисячі листів, від дівчат, жінок (можливо навіть і від чоловіків) допомагають їм порадами. А що робити далі залежить тільки від нас самих.

«Я хоча би не Ромео. Якби я знайшов кохання всього
мого життя, я не стояв би в саду і
не шепотів,
як ідіот, я б зразу стягнув її з того
чортового
балкону і відвіз куди-небудь»

Чи мала історія «Ромео та Джульєтти» шанс на щасливий кінець? Його має кожен. Просто одні – знають, як ним скористатись; другі – заплутав-

«Не вір, що в зорях
є вогонь,

Не вір, що сонце
зійде знову,

Не вір, що правда
без брехні,

Та вір в мою любов.»

шились у щоденних проблемах, не знають що з ним робити; інші – викидають його на вітер, боячись змін.

Хтось скаже, що вони жили в інший час, там діяли інші закони. Та хіба щастя підпорядковується законам і часу в якому ми живемо?

Підготувала ст.групи СР-11

Бендзо Наталія

Використані цитати із кінофільму «Листи до Джульєтти», та із п'єси «Гамлет».

Żaczek
Березень #4(9)

Увага, рубрика “СМС з привітом”

Відправляйте смс-привітання, або ж просто повідомлення : smszaczek@ukr.net

Тут може бути Ваша
БЕЗКОШТОВНА реклама :

ideazaczek@ukr.net

з поміткою “реклама”

“Читай разом з Żaczek”

Нашо... Мати все ?

Черговий ажіотаж , вже 4-й. І чому ? Спробуймо розібратись .
Минулого року на форумі дивлячись на цю книгу я сказав "не купувати,бо там багато трагізмів" і не купив . Та оскільки в мене вже є три попередніх, то й четверта мало не автоматично прийшла до мене в руки, подарували.Оскільки книгам я завжди радий , то чому б і не прочитати,тим більше ,що попередні мені таки та й сподобались.

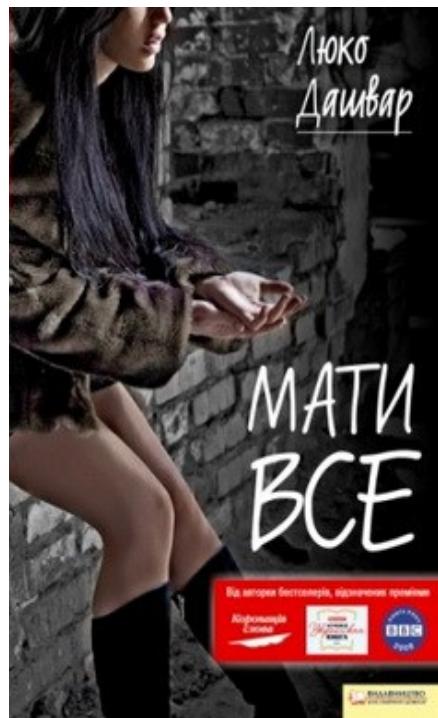
Книга починається з міні-репліки ольги герасим*юк. Як вона там опинилася - загадка, але думаю це додаст кілька пунктів популярності при купівлі таких книг дещо старшим поколінням.

А тепер щодо книги. Люко Дашибар. Ще ніби так недавно виринуло на книжкових полицях це ім*я, і люди, які купують "іменні" книги задумались наж новинкою, багато хто й не купив, бо хто такий чи така Люко Дашибар. То ж навіть і на повноцінне ім*я то й не дуже схоже.

А тепер? Численні премії та номінації книг, судомні очікування читачів на новий роман, довжелезні черги за автографами і страх не купити, переляк що не залишиться паніка і халос... питаетесь чому????

А тому, що український народ багато-страждальний і хоч здається всім, що вони хочуть добра, усмішок, миру вони

Читанка на місяць :

уступає 3-м попереднім, а можливо й перестрибує їхні здобутки. Як завжди майстерно закрученний, багатогранний сюжет, інтригуюча зв'язка побудована на загадках, піdstавах, ейфоричних просвітленнях у аспекті "як так", як він міг... Якщо б цю книгу екранізували, то я впевнений, що люди б табунами потім підбігали до людей, які мали сценічні обсяги та їхні індивідуальні бажання.

образи героїв цієї книги і хотіли б їх вбити.
Ця книга фурорна, реалістична і страшна.

Окремі захоплення можна виразити авторці за те, що вона не проїдається, не пише будь-що, аби видрукувати, а тримає марку.

Разом з Вами читає

Святослав Черній (CO-21)

всєрівно купують негатив, зло, сутінки, страждання, слізози і прицьмоу стають щасливими. Це ма- бути через ту епохальну, вікову звичку, що щастя українцям може принес- ти тільки сум.

Саме тому в мене визріла теорія,чому ж такі популярні ці книги . А все тому, що там написана правда,яка серед нас.яка є реальністю і реальною,та всім здається,що таке лише в книгах. Що насправді наші батьки займаються сексом виключно на свята, що гомосексуалісти бувають тільки за кордоном , що сусідська дитина така гарна і вихована,не може стати наркоманом, що професор не може бути педофілом,а брат,сват свінгером.

Людей завжди цікавить те, що не можна, або те, що не дозволяє чинити їм іхня совість, але якби в них було два життя, вони б стовідсотково віддалися б всіляким збоченням і в результаті Фройд правий...

Мати все - цю назуву можна розуміти буквально. Головні персонажі цього роману й насправді мають все ,але під "всім" розуміються саме гроші,за які можливо можна купити щастя,любов,людей,вчинки,але не все так просто.Ціна за такі купівлі фатальна.

Як на мене, то ця книга абсолютно не

С.11

Певно, березень #4(9)

Книгарні Тернополя

А чи все є у "Є" ?

Ну от, звершилось. Два тижні я ходив Валовою(я завжди нею ходжу :), попід вікна, складав гроші і заглядав у шибки, щоб нарешті втрафити до "Є" на самісінке відкриття. А коли довідався, що воно о 9-й то передумав, виспався і аж тоді пішов :))г-иии :)

19-го, майже як на Миколая, тільки в лютому, читацька аудиторія Тернопілля мала б суттєво зрости, або ж хоча б глобально задовільнити свої читацькі "шлунки" бо відкрили не просто книгарню, а "Є". Книгарню, яка безсороюно, навіть гріховно спокушає людей на читання, манить їх своїм домашнім затишком, завжди актуальним, раціональним дизайном, і чистими від пилюки, але не від книг поліцями. А ще там пахне чимось аристократично-європейським і над тобою завжди приємно нависає відчуття, що це саме те, що тобі потрібно і тебе тут люблять в першу чергу як книголюба, а не як "потенційного "залишача" прошеш" чим і підтвердились мої слова. Бо причепився я за допомогою у пошуку книг до консультанта з іменем Олег. Хлопець настільки безпосередній, мілій і приємний, що хто ще не одурджений, а хоче файногого хлопа - то хутчіш у "Є" ;)

Отже, по порядку. Що де

як і скільки :
Міні історія "Є" я полюбив завдяки Львову. В інтернеті я багато чув по цю книгарню, але ж де на неї було подивітись. I от одного спекотного літнього дня я подався до Львова. То була перша самостійна поїздка. I от плентаючись проспектом Свободи, гублячись в шнурках від рюкзака, сумки для фотоапарата і самого фотоапарата, численних людей, пейзажів, богемної архітектури, хтось мене штуркнув і я стукнувся об вітрину, а там Марек Краєвський, точніше його книга. Задераю голову "Є". Зайшов і закохався...

А тепер про Тернопіль :)

Отже, найрідніше місто, найісторичніша вулиця, найулюбленіша книгарня об'єднались в єдине, щоб тішити прихильників вічного, крилатого, доброго, корисного, безГМО, шалено вітамінно-стимулуючого знаннями слова у чудовій "Є"

Особливості "Є" : Одним з моїх улюблених "гаджетів" у "Є" є те, що стоять російські книги у розділі "література іноземними мовами".

Взимку там дуже тепло, а влітку дуже прохолодно.

Висококультурні працівники, з усмішками і приємною зовнішністю та кумедним дрес-кодом.

Можливість поринути в

інший світ і забутись, ніби ти жереш шоколад з бульбашками :)

Актуальні книжкові новинки з'являються в "Є" чи не найшвидше.

Численні акції, літературні заходи, в тому числі й з іноземними гостями .

Інтернет-книгарня.

Дисконтна програма, яка в принципі не є нічим особливим, але мене чомусь тішить, що я власник картки.

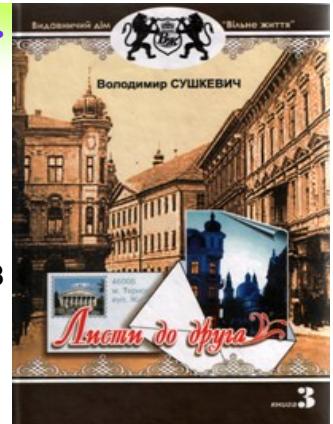
Як на мене, то "Є" робить все, щоб клієнт сам захотів стати їхнім постійним клієнтом і ходити саме в "Є", а не просто купувати там книги .

Всі найкращі традиції культури, книг і стилю "Є" відтепер перенеслись і до Тернополя.

У день відкриття при покупці на будь-яку суму давали 5-ти % карту . Офіційне відкриття приблизно з тиждень. Обіцяли запросити когось файногого. Чекаємо :)

Вештався у "Є"

Святик Черній

Рукописи не горять , журналісти не помирають

Правий був Сідні Шелдон , коли назвав одну з своїх книг "Ніщо не вічно".

Хоча, це спірне питання. Але люди ,на жаль, таки не вічні.

У кожного ж якісь свої спогади пов'язані з людьми. Життя починається з людей і закінчується теж ними. Усмішка походить від людей і зникає разом з ними,так само думки , слова ,але не літери. Це те,одне з небагатьох,що залишається після людини і є уособленням того,що людина таки була , тепер вона є у своїх книгах,статтях,нарисах,репортажах і буде доти,доки те все читатимуть-перечитуватимуть.

12 лютого пішов у нове життя Володимир Сушкевич. Людина ,яка відкрила для мене чарівний, премудрий світ журналістики, вселила віру у те, що я можу писати, людина, яка вірила ,що мрії збуваються і завдяки якій мрії збуваються . Людина, яка навчила мене любити дощ і ставитись до життя з гумором та іронією , людина, яка до нестягами любить Тернопіль і своїми статтями закохує в нього всіх, хто хоча б раз читав славетні «листи до друга». Чи популярні «закінчіть,будь ласка,речення», «зірки далекі і близькі» та «репортерські стежки», починаючи з часу коли я почав читати газети, найочікуваніші рубрики газети «Вільне життя» .

«О, то ти ,пияку малий. Ше тебе в міліцію не забрали?»

Володимир Леонович – винятково любив життя , людей , журналістику та особливе ставлення в нього до гумору. Кожен , хто знайомий з Сушкевичем має у своєму арсеналі безліч спогадів, які викликають щиру, аж до сліз усмішку . От і я, завжди коли до нього телефонував , то чув в трубці «О, то ти ,пияку малий. Ше тебе в міліцію не забрали?»

Коли згадую це – то вимальовується лише одна асоціація з словом усмішка – Сушкевич.

Нехай і у Вас буде так.

А в пам'ять про Володимира Сушкевича, рубрика «закінчіть , будь ласка , речення» матиме місце й у Жачеку.

Святослав ЧЕРНІЙ

«Вчора була Весна, але сьогодні я люблю осінь»

Сьогодні речення закінчуватиме Лимар Валентина Петрівна , декан кафедри соціально-економічного управління ТІСІТ.

Коли я був на першому курсі ,а абітурієнто-студенти ще не знали імен викладачів, то на питання «А в кого в нас зараз пара? » - відповідали «А в тої такої класної» - без уточнень було зрозуміло в кого таки зараз пара.

Отож :

1.У кожній людині ціную насамперед...

Порядність. Це важливо.

2. Найзнаменніша подія в моєму житті,це той день , коли ...

Народився мій син Роман.

3.Найкраще почиваю себе в ...

В колі сім'ї та друзів.

4.Між іронією і самоіронією обираю ...

Самоіронію. Важливо вміти посміятись над собою коли це потрібно.

5.Моя улюблена казка...

Кучерявий їжачок (*студенти групи СО-21 задумались*)

6.Мої найулюблениші квіти...

Хризантеми (примітка автора: студенти, майте наувазі ;))

7.Найулюбленіше місце в Тернополі ...

Став звичайно . Там затишно.

8.Найулюбленіше місто...

Тернопіль. Це місто дуже вагоме для мене, тому Тернопіль.

9.Моя улюблена телепередача...

Очевидне – неймовірне (авт. -це про студентів на сесії?)

10. Мій улюблений колір...

Люблю пастельні тони.

11.Моє найулюбленіше чоловіче ім'я...

Роман

12.Вважаю ,що розмови про надприродні сили ...

Мають право на існування

13.У Соціальній роботі люблю ...

Колективність. Професійно це звучить як «групова робота»

14.TICIT люблю за ...

За атмосферу, хороший колектив, вільний простір для реалізації задумів, ідей, проектів.

15.Вистава,яку найбільше ціную в репертуарі нашого театру, - це...

Мазепа.

16.Якби мене вивозили на безлюдний острів і дозволили б взяти із собою тільки одну книгу,це була б ...

" Співаючи у терені" Колін Маккалou

17.Фільм,який люблю часто переглядати –

Москва слізам не вірить, Службовий роман. Це неймовірні фільми. Дивишся і відпочиваєш.

18.Мій улюблений птах...

Голуб . Мій батько розводив голубів .

C.14

Żaczek

19. Мої улюблени поети ...

Анна Ахматова, ну безперечно Єсенин. А ще дуже люблю Л.Щепахіну,Л.Татьянчеву,А.Дементьєва.(цитує рядки поезії)

20. Моя улюблена пора року...

От сказала б ,що вчора була Весна,але сьогодні я люблю осінь.

21. Мій улюблений історичний герой.

Роксолана.Це винятково героїчна жінка,особливо з точки зору соціальної роботи .

22. У друзях насамперед ціную...

Вміння порадіти за близького.

23. Недоліки,які не можу пропачити людям -...

Підлість.

24. Якби в мене була можливість щось змінити в житті ...

Я б по-іншому розставила життєві приоритети.

25. Для мене щастя – це...

Внуки. І звісно,коли тебе розуміють.В ідеалі – коли тебе розуміють внуки. :)

26. Мій головний недолік...

Надмірна емоційність у вияві почуттів...

27. Не сприймаю анекdotів про ...

Чапаєва.

28. Вважаю,що розповідати такі анекdotи ...

Нетактовно.

29. Моя найзаповітніша мрія...

Культурний туризм.Мрію потрапити

до Венеції та Парижу.

30. Якби я якимось дивом стала володаркою мільйона доларів ,то...

Обов'язково б відкрила відділення самодопомоги онкохворим діткам.

31. У чоловіках найбільше ціную...

Надійність.

32. У жінках не полюбляю таку рису характеру,як ...

Дріб'язковість.

33. Мій життєвий девіз...

Падаючи підіймайся...

34. Хотіла би побажати собі ...

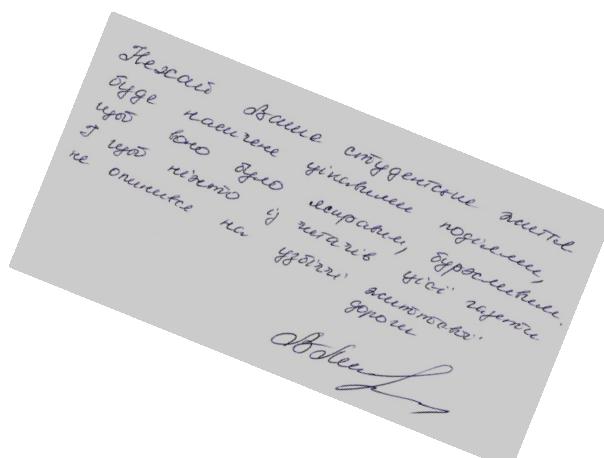
Здоров'я і терпіння.

35. Хотіла би побажати читачам «Жачека»...

Яскравого,емоційного,бухливого,насиченого цікавими подіями студентського життя.І щоб ніхто не опинився на узбіччі життєвої дороги .

«Граматичну вправу» задав Святослав ЧЕРНІЙ

Фото Олі Андраш

Березнево-святкові нариси

Іронія долі або з легким снігом

Іванна. Орієнтовно 8-ма ранку . Тернопіль . Вулиця Київська 8 , восьмий поверх,квартира 88.

Класифікація ранків просто неймовірно колоритна . Вони як слово – приємні , противні, світлі, темні, теплі, милі, а бувають навіть пристрасні . Пристрасних ранків у Іванні не було вже давно і це саме те, чого їй так не вистачало цього 8-го березня .

На годиннику 08:08 і секундна стрілка саме перестрибнула на 8-му секунду ,саме в цей час погляд Іванні спрямувався на цей механічний засіб пунктуального існування людини і вона загадала бажання . Ви ж теж так робите, правда ? Hi ? Спробуйте ;)

Іванні було вже трішки рівно 25 , а це вже друге 8-ме березня , яке їй очевидно доведеться провести на самоті . «Все це якось неправильно» - думала вона ,адже вірила у всілякі гороскопи, які віщували їй успішний рік кролика ,хоча вона за зовнішністю нагадувала кота. Точніше граційну рись, тонка, загадкова форма брів абсолютно ідеально гармонувала з усмішкою яку осяювали білосніжні, наче реклама жувальної гумки «Орбіт» зуби .

Це те , що кидалось у свідомість зустрічному ,одразу після очей, які завжди над чимось насміхались, а усмішка це доповнювала, і всі чоловіки одразу ховались за берлінською стіною рум'янцю. Витримати їй погляд було неможливо, але завжди хотілось спробувати ще .

Ось і зараз, Іванна дивлячись в дзеркало невимовно усміхалась ,легенько підморгнула і задоволена собою попленталась на кухню. Заварила собі «тисяча і одну (цейлонську) ніч» і потяглась до мобільного телефону. Минулого року вона започаткувала для себе цікаву традицію. Телефонувати на вигаданий номер , будь-який вигаданий номер, який мав – би закінчуватись цифрою 8 . Вже друге 8-ме березня поспіль вона хотіла спробувати набрати мобільний номер, випадковий...минулого року їй сказали ,що «на даний момент абонент не може прийняти Ваш дзвінок»,тому цьогоріч вона набрала його знову і їй пощастило... гудки , Вівальді і ...

Толик. Орієнтовано 10-та ранку. Тернопіль. Автівка рухається вулицею Б.Хмельницького в керунку масиву «Сонячний»

Толик, якого всі називали Толя, а це якось по-жіночому (можливо тому він любив 8-ме березня більше ніж 23лютого) мчав автівкою з номерним знаком «четири 8-ки», а п'ята була саме у його мобільнику. Його футбольна форма теж мала на спині цифру 8 . Чи то пам'ять недобра чи то просто співпадіння, але Толику подобалась цифра 8.

У динаміках збуджено коментувала ранкові SMS- привітання з 8-мим ведуча :

«шановне радіо FM , передайте вітання дівачці i- Ксюшці ,яку я верілюлю. І скажіть нехай поверне мої навушники ,бо ні фіга не получе на 8-ме.Андрій» - «от така от вітальна смс-очка від Андрія.Оксанко,повееееерніть вашому хлопчику навушники,адже він вас дуже кохає.Після такої от смсочки послухаймо Віру Брежнєву,а далі продовжимо.Залишайтесь на нашій хвилі ...» - на що Толик правдиво , літературно вилаявся. Hi, не те, щоб він не

любив Віру Брежнєву, але такі от SMS вбивали його свідомість українського філолога у додатковій вищій освіті .Запаркувавши автівку на автобусній зупинці вулиці Київська, з викликаючим сигналом аварійки замки в білому Ніссані весело клацнули. Саме в цей момент в салоні автівки вдруге за день на мобільному висвітлився один і той же невідомий номер, але Толик вже цього дзвоника не почув ...

Іванна. 10 ранку. Вул. Київська. Квітковий салон.

Другий рік поспіль Іванна сама собі купувала квіти . А що ж їй залишалось ? Відчуття свята для жінки є обов'язковим і якщо не хтось , тоді сама собі організувати його вона просто зобов'язана . ЇЇ улюбленими квітами були білі гербери і взагалі вона любила білій колір. Саме зараз у своєму білому Нокія вона почула негативні сигнали того , що наразі абонент вже не підіймає трубку. Вдруге за день . Іванна постановила «ще раз і більше не дзвонитиму»

В тім моменті до магазину увійшов мужчина , який одразу кинувся Іванні в око. Високий , з переконливою статуорою, геніально вичищених туфлях і вдумливим, спрямованим у далечінь поглядом . Мозкові рецептори Іванни позитивно його ідентифікували і помістили у картотеку ідеальних чоловічих образів у топ-10. Він же не звернув на неї уваги, чи то так їй здалося. Чоловіки ж хітрі :)

Толик. Квітковий салон

Зайшовши , Толик швидко , «пострілами» оцінив ситуацію , ось білі гербери , жінка у білій шубі .Ммм, жінка у білій шубі з білимі герберами. Жінка спрямувала свій погляд у його очі , на що він швидко, знову перевів погляд на білі гербери. Підійшов до них, швидко взяв готовий букет і поспішив до каси.

Виходячи, він знову зіштовхнувся з цією жінкою , але вже не поглядами а плечими , на що вони синхронно «ой, вибачте я не хотів(ла)» і розсміялись, так добродушно і гаряче, наче були знайомі вже давно. Толик запропонував її підвезти , бо за чудовим збігом йому було саме по дорозі .

Іванна . Автівка .

Іванна вирішила втретє зателефонувати за тим номером , щоб остаточно відмовити собі в таких іграх. Вона заплющила очі і синхронно зі стартом автівки, Гудками у форматі Вівальді і дзвінком на мобільному її нового знайомого, світ Іванни сколихнувся. Мобільний Толика лежав поруч і Іванна побачила на ньому свій номер , одразу перевела погляд на квіти і її два потенційні шанси на щось вічне, взаємне і чудове розлетілись , мов лід від тепла . «От так, знову спрацював «принцип все або нічого».Хвилину назад – все , а зараз нічого».

Толик. Поруч з жінкою у білій шубі.

Толик не вірив у таємничу силу 8-к, але вірив у казку. З дитинства , саме мама, якій він кожного року купує білі гербери, вбила йому в голову те , що в нього буде особливе знайомство, бо їй так сказала сільська провидиця Стефа, яка вміла ворожити на мішках з картоплею. І хоч Оксана Василівна сприйняла Стефіні передбачення за чистий жарт, та все ж з таким же добродушним теплом піджартовувала і над Толиком, в душі бажаючи йому саме казки.

Взявши до рук телефон, Толик, зовсім не думаючи, натиснув на кнопку зворотнього виклику. Іванна зняла трубку. Розмова тривала довго , Іванна плакала , а Толик сміявся.

Ключовим в цій Історії було питання; «А ці квіти, для кого вони ? Для вашої коханої?» - на що Толик відповів «Так, вони для Вас».

А тим часом на вулиці падав легкий березневий сніг ...

Святослав Черній (СО-21)

С.17

Березень #4(9)

8-ме Березня—вихідний. Відпочивайте разом з “Żaczek”

Запрошуємо до участі в мистецько-літературному вечорі “Прозовий верлібр”

Активні, писемні, творчі студенти, УВАГА!

Маєте багаті архіви з прозово-поетичними паперчиками ,які крім Вас ніхто не читає ?

Створюєте чудові світлини чи картини,але немаєте осіб для критики?

Хочете поділитись думками ?

Не проти оцінити талант інших ?

Тоді Вам саме до нас. Організуємо собі свято мистецтва де буде присутня Ваша проза та поезія , як аудіо-окраса вечора, та світлини-картини,як приємний,мистецький інтер'єр.

Неформальна обстановка за горячим ка-ви,розмови про мистецтво, та чудове това-риство творчих людей забезпеченено.

У підсумках вечора найкращі твори,роботи відбираються для першого студентського літературного альманаху TICIT.

Надсилаєте заявки на участь за адресою ideazaczek@ukr.net з поміткою “Прозовий верлібр” або ж в просторах нашого великого інституту шукайте представника редакції “Żaczek” .

У заявці-листі вкажіть:

Свої ініціали та групу.

Вид творчої діяльності.(поезія,проза)

Час, який потрібен Вам для виступу.

*Також висловлюйте пропозиції чи отримай-те детальнішу довідку.

S.Chernii(c)

8-й курйоз

Недавно чув рекламу по радіо:

"Любі жінки, ми вітаємо вас з 8 березням, ... і з нагоди цього свята, даруємо вам знижку на СЕКОНД ХЕНДІ!"

хороший подарунок ;)

...Дожились. Сьогодні подзвонив викладач і спитав чи у нас буде лекція. 8 березня минуло не без пригод)))

Із привітання президента України 8 березня:

"Зараз держава винна жінкам, але я поміняю цю ситуацію..."

Це я так розумію жінки будуть винні державі :-)

-Знаєш чим корисне 8 березня для чоловіків в Тернополі?

-Чим???

-Що є тепла вода!!!

П'ємо чай на кухні під "брехунцем". Тихенько бубнить якась передача до 8 березня. Дівчатка років 8-10 розказують, що для них означає це свято. Одна видає: "Котики як жінки, розпускаються навесні...". Мало не вдавилася :).

Я люблю 8 березня по одній причині, передбаченій ч.1 ст.73 Кодексу законів про працю :)

- що ти Олені на 8 березня купуватимеш? (happy)
- не знаю.. а ти Юрі?

xxx:Завтра 23 лютого, хіба немає вихідного???

yyy:Немає

xxx:а на 8 березня є!!!

xxx:я вимагаю контрацепції!!!

xxx:чи то сатисфакції?

xxx:а дідько його знає ну ти поняв чого я вимагаю)

Розумний той чоловік, який одружився на День Народження своєї дружини, який припадає на 8 березня

Прийшла смска ведучим Радіо 4U. Зачитують:

"Вітаю всіх чоловіків з закінченням 8 березня!"

MartinkaDP:

aaaaaaaaaa

тато попросив знайти віршики-привітання до 8 березня (родичам в село послати). оце початок вбив:
"Шановні колеги жіночої статі!"

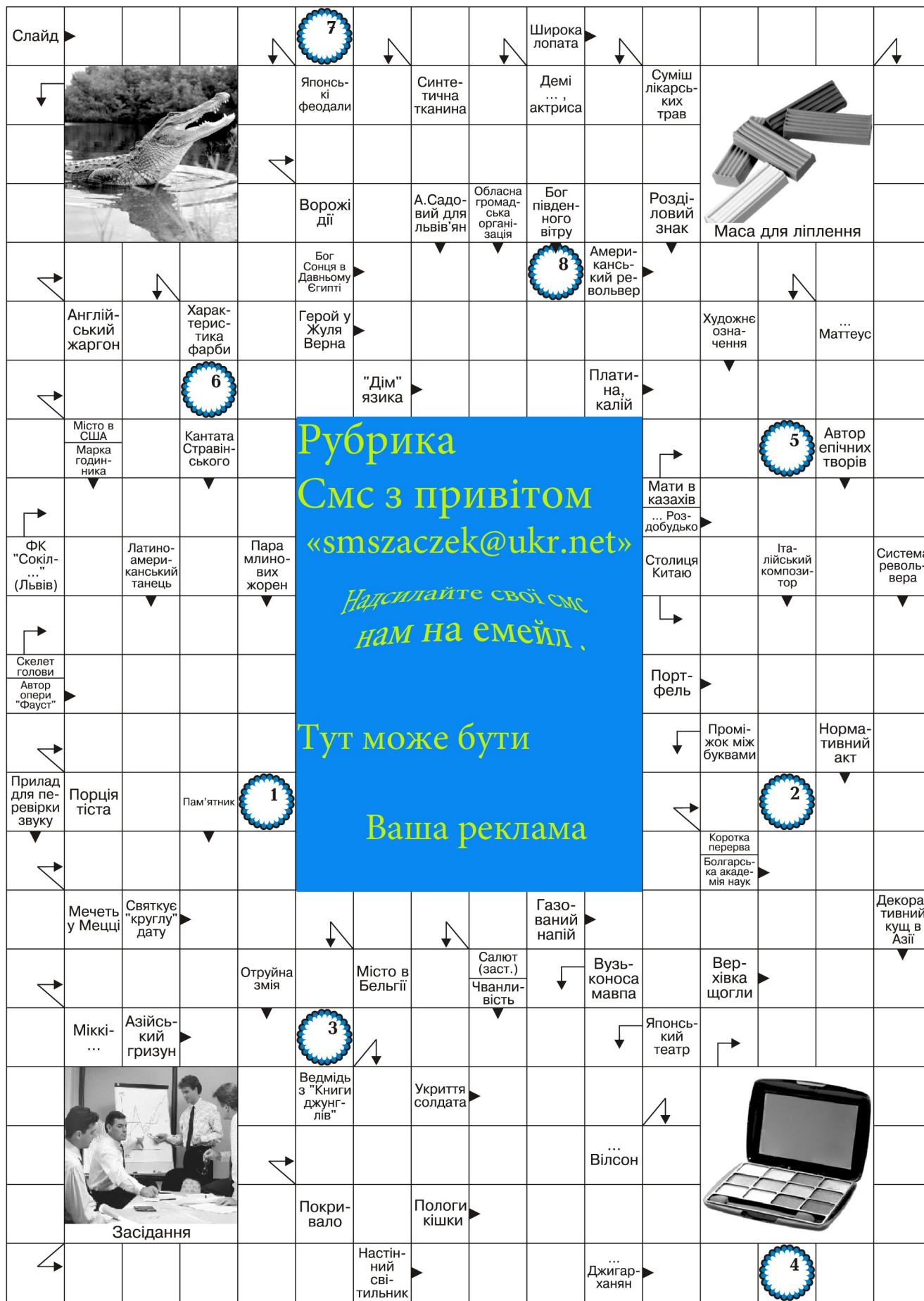
далі вже не так цікаво

За матеріалами ukrbash.org/

Присилайте власні курйози на smszaczek@ukr.net

УКРАЇНСЬКІ КРОСВОРДИ

y Żaczek-y

Виготовлення кросвордів для інтернет-сайтів та друкованих видань:

0 32 242-02-92, 0 66 885-85-99, 0 67 340-75-27

e-mail: media@art-kompleks.com www.art-kompleks.com

.....
Без них би ніц не було,бігме :

Головний редактор: Вархолик
Олена, Святослав Черній.

Адреса редакції:

Україна. Тернопіль. Вул. Танцорова 51.2
-й поверх. 46000. (громові перекази
переказуйте безпосередньо в руки
редакторам)

Видавництво ”TICIT”

Тираж:

35 чорно-білих екземплярів і 1
кольоровий.

Кореспонденти :

Наталя Бендзо, Віта Бенев'ят, Галина
Свергун, Наталя Путіліна, та всі-всі
кого забули чи всі ті, хто тут хоче бути.

Обкладинка: С.Черній.

Особлива подяка: Слободяні Ігору
Володимировичу.

Дорогі жінки, замість вітань просто
прийміть цей скромний журнал. Він
цілком і повністю присвячений лише
Вам!

3 8-м БЕРЕЗНЯ!

**Земля зітхає ледве чутно
І прокидається від сну...
І березень дарує чудо,
Розпочинаючи весну.**

**Це чудо-в усмішках чарів-
них,
У морі квітів навкруги.**

**Ми Вас вітаємо царівни,
Найкращі, милі, дорогі!**

